

בית הדין הארצי לעבודה

עע 000281/03		
עע 000282/02		

בלה דינוביצקי המערערת (בתיק ע"ע 281/03)

המשיבה (בתיק ע"ע 282/03)

קרן הגמלאות המרכזית של עובדי ההסתדרות המשיבה (בתיק ע"ע 281/03)

המערערת (בתיק ע"ע 282/03)

בפני: סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין, השופט יגאל פליטמן, השופטת נילי ארד
נציגת עובדים גב' רבקה גן נציגת מעבידים גב' שושנה פלומין

בשם בלה דינוביצקי - עו"ד דוד מימון

בשם קרן הגמלאות - עו"ד רענן קריב

חקיקה שאוזכרה:

[תקנות בית הדין לעבודה \(סדרי דין\), תשנ"ב-1991: סע' 108\(ב\)](#)

פסק דין**השופטת נילי ארד**

1. המערערת עבדה למעלה מעשרים שנה כלבורנטית במעבדה של קופת חולים כללית, במשרה חלקית בת ארבע שעות, והייתה חברה ומבוטחת במשיבה (להלן: **הקרן או קג"מ**) לפי היקף משרתה.

4. המערערת לקתה במחלה ממארת, ולאחר שניצלה את ימי המחלה שעמדו לזכותה, פנתה לוועדות הרפואיות של הקרן בבקשה לאשר לה פנסיית נכות מלאה.
5. עד ליום 30.4.99 אישרו הוועדות הרפואיות של הקרן למערערת לעיתים נכות זמנית ולעיתים נכות מלאה. בסופו של דבר, ובהסתמך על החלטתה של הוועדה הרפואית, הודיעה הקרן למערערת כי עליה לחזור לעבודה במסגרת של ארבע שעות ליום עבודה מתאריך 1.5.99 עד 30.9.99.
6. בתאריך 9.8.99 הודיעה קופת חולים לקרן שהמערערת לא חזרה לעבודה וביקשה המשך טיפול קג"מ באישור קצבת נכות מלאה למערערת.
7. ועדה רפואית שבדקה את המערערת בתאריך 7.10.99 החליטה כך: "הוועדה בדעה שגב' דינוביצקי כשירה להמשך העבודה במעבדה בהיקף של 4 ש"ע ליום" (להלן: **ההחלטה הראשונה**).
8. במסגרת ערעור שהגישה המערערת לוועדת הערעורים לענייני קג"מ (להלן: **ועדת הערעורים**) על ההחלטה הראשונה, נבדקה המערערת על ידי הוועדה הרפואית העליונה של הקרן (להלן: **הוועדה הרפואית העליונה**) בתאריך 6.6.00.
9. לפני בית הדין האזורי ולפנינו הוצגו שני מסמכים שהוציאה הוועדה הרפואית העליונה.
המסמך האחד - **פרוטוקול בכתב יד** בו רשומים: "תלונות מפי החבר(ה)";
"ממצאי הבדיקה הרפואית" ו"דיון וסכום הוועדה". מתוך הרישום, שאינו קריא דיו, נכתב ב"שורה התחתונה" של **ממצאי הבדיקה הרפואית**:
"..... לא מסוגלת לעבודה במקצועה במצבה הנפשי". בשורה מתחת הרישום הזה נרשם: "דיון וסיכום הוועדה: החלטה: מסוגלת לעבודה במשרה חלקית (1/2 משרה) בעבודה שאיננה קשורה עם מערכת הבריאות".
החלטה זו מיום 6.6.2000 חתומה בידי שלשה רופאים חברי הוועדה (להלן: **הפרוטוקול המקורי**).

10. במכתב מודפס נושא תאריך 11.6.2000 ששלחה אל הוועדה לערעורים הודיעה הוועדה הרפואית העליונה את **מסקנות הוועדה** בבדיקתה את המערערת בזו הלשון: **"מסוגלת לעבודה במשרה חלקית (1/2 משרה) במקצועה, בעבודה שאיננה קשורה עם מערכת הבריאות"** (להלן: **מכתב הוועדה**).

9. בתאריך 18.12.2000, בחלוף ששה חודשים (!) מן המועד בו נשלח, התקבל מכתב הוועדה בוועדת הערעורים ונדון לפניו ביום 3.1.2001. החלטתה של ועדת הערעורים, כפי שהודעה במכתב למערערת הייתה זו: **"הוועדה הרפואית העליונה "העוררת מסוגלת לעבודה במשרה חלקית (1/2 משרה) במקצועה בעבודה שאינה קשורה עם מערכת הבריאות"**. (להלן: **החלטת ועדת הערעורים**).

10. בית הדין האזורי בתל-אביבי (השופטת חנה בן-יוסף ונציג ציבור מר שמשון רוט; [ע"ב 2275/01](#)) דן בהשגתה של המערערת על החלטותיהן של הוועדה הרפואית העליונה ושל הוועדה לערעורים; ובטענותיה שנפל פגם בפרוטוקול של שתי הוועדות הללו; בכך שהמלה "במקצועה" השתרבבה בפרוטוקול הוועדה הרפואית להחלטה הסופית; ואילו הוועדה לערעורים, אימצה את החלטת הוועדה הרפואית העליונה, ככתבה וכלשונה, ללא כל דיון והנמקה משלה.

11. בית הדין האזורי מצא, כי בנסיבות המקרה "יש ספק לאופן קבלת ההחלטות בוועדה הרפואית העליונה" אי לכך אימץ, למעשה, את הצעתה של קג"מ וקבע: **"כי החלטת ועדת הערעורים תבוטל וכי התובעת תעמוד לבדיקה חוזרת בפני הוועדה הרפואית העליונה היושבת ב"בית לוינשטיין" ועל פי חוות דעתה תינתן החלטה חדשה של ועדת הערעורים"**.
בית הדין הוסיף וחייב את קג"מ לשלם למערערת הוצאות בסך 1,500 ש"ח בצרוף מע"מ.

12. בערעורה לפנינו, טענה המערערת כנגד אי הבאת הפרוטוקולים לידיעתה, במועדם. לגופו של עניין, טען בא-כוחה, שהחלטתה של הוועדה הרפואית לערעורים, כפי שהיא באה לידי ביטוי בפרוטוקול המקורי מאיננת, למעשה, את ההחלטה הראשונה בה קבעה הוועדה הרפואית שהמערערת "כשירה להמשך עבודה במעבדה...".

מאחר ובפועל לא חזרה המערערת לעבודתה במעבדה, מפאת מצבה הנפשי, תבעה המערערת הכרה ב"נכות מלאה" מיום 1.5.99 ואילך (להלן: "**חוב העבר**"). המערערת גרסה שיש להסתפק בהחלטתה של הועדה הרפואית העליונה ואין להעמידה פעם נוספת לפני וועדה רפואית עליונה בהרכב אחר, כהחלטתו של בית הדין האזורי. הוסיף בא-כוחה בטיעונו לפנינו, שמפאת נכותה הנפשית אין המערערת מסוגלת עוד להתייצב לפני ועדה רפואית נוספת באשר היא. משני הטעמים האלה, ביקשה המערערת הכרעתנו בתביעתה לחוב העבר. עוד הוברר, שבינתיים יצאה המערערת לפנסיה תקציבית מוקדמת בתאריך 31.10.2001, ועיקר תביעתה לחוב העבר.

13. הקרן תמכה טענותיה בפסק דינו של בית הדין האזורי, וערערה על חיובה בתשלום הוצאות משפט למערערת, שכן לשיטתה, מלכתחילה הציעה להחזיר את הדיון לוועדה הרפואית העליונה, כפי שפסק בית הדין, בסופו של יום.

חובת הגילוי המלא למבוטח

14. טרונייתה של המערערת על שלא הובאו לידיעתה הפרוטוקולים של הוועדות שדנו בעניינה, בדין יסודה. אין לנו אלא לחזור פעם נוספת על החובה הבסיסית החלה על הוועדות הפועלות לפי תקנון הקרן, ובהן גם הוועדות הרפואיות לדרגותיהן וכן גם ועדת הערעורים. עליהן להמציא לעיונו של החבר - המבוטח פרוטוקול מלא, מפורט וקריא של הדיון שהתקיים בעניינו, בתכוף לקבלת ההחלטה. על זכותו היסודית של המבוטח לקבל מידע ועל החובה לגילוי המידע עמדנו בהרחבה בפסק הדין בע"ע 1091/00 שטרית - קופת חולים מאוחדת, פד"ע ל"ה עמ' 5, בעמ' 35 והדברים ידועים.

מכאן לגוף העניין

15. דינם של שני הערעורים שהובאו לפנינו, להידחות. פסק דינו של בית הדין האזורי מנומק ומבוסס היטב וראוי להתאשר מטעמיו על פי תקנה [108\(ב\)](#) **לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין)** התשנ"ב - 1991. עם זאת, נדגיש את הדברים שלהלן, העולים מפסיקתו והמתבקשים הימנה.

16. עיון בחומר שהובא לפנינו מעלה, כי ועדת הערעורים, אימצה את החלטתה הוועדה הרפואית העליונה ככתבה וכלשונה. דא עקא, שהחלטה זו, אינה הולמת את החלטת הוועדה הרפואית העליונה שבפרוטוקול המקורי. נמצא, איפוא, כי ועדת הערעורים, אימצה החלטה שגויה של הוועדה הרפואית העליונה. אם לא די בכך, נעלמו החלטות אלה מידיעתה של המערערת. אי לכך, מקובלת עלינו פסיקתו של בית הדין האזורי, לפיה יש להחזיר את מצב הדברים לתיקונו, מראשיתו. לאמור, לקיים דיון מחדש לפני הוועדה הרפואית העליונה. עם זאת נתנו דעתנו למצבה הנפשי של המערערת בהתייחס לבדיקות רפואיות.

לפיכך מורים אנו כדלהלן:

17. א. ועדה רפואית עליונה בהרכב חדש תדון, בכל ההקדם, בבקשתה של המערערת להכרה בה כבעלת נכות מלאה. הוועדה **תציע** למערערת להתייבב לפני ולטעון טענותיה, ככל שתוכל לעמוד בכך. גם אם המערערת לא תתייבב לבדיקה כאמור, הוועדה תקיים את דיוניה על סמך כל החומר הרפואי בתיקיה של המערערת, לרבות החומר הרפואי שהיה לפני הוועדה הרפואית העליונה ביום 6.6.00.

ב. הוועדה הרפואית העליונה תקבע ממצאים רפואיים המשליכים על יכולתה של המערערת להמשיך ולעבוד בעבודה שעבדה בה, או בעבודה הולמת אחרת, לתקופה שמיום 1.5.99 ואילך.

ג. לאור החלטתה של הוועדה הרפואית העליונה, תחליט הוועדה לערעורים באשר לזכאותה של המערערת לפנסיית נכות מקגי"מ החל מיום 1.5.99 ואילך.

ד. הוועדה הרפואית העליונה וועדת הערעורים יפרטו את הנימוקים להחלטתן וימציאו למערערת, בד בבד עם מתן ההחלטה, עותק מלא וקריא של פרוטוקול הדיון, הנימוקים וההחלטה - במלואם.

18. בכפוף לאמור לעיל, שני הערעורים נדחים. כל צד ישא בהוצאותיו.

ניתן בהעדר הצדדים, היום ג' בניסן תשס"ד (25 במרץ 2004) וישלח לצדדים.

סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין השופט יגאל פליטמן השופטת נילי ארז

נציגת עובדים גב' רבקה גן **נציגת מעבידים גב' שושנה פלומין**
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה